

thi det troer jeg virkelig slet ikke der kan være Spørgsmaal om — men af Billighed forunde de Vedkommende en ringe Understøttelse ved samme Leilighed, da man er i Begreb med at bevilge et meget større Pensjonsbeløb, saa vil jeg for mit Vedkommende ikke finde Noget derimod at erindre; men det er min Pligt at udtale, at jeg ikke ved det, der idag er fremkommet, finder mig rokket i den Overbeviisning, som jeg har havt ved denne Sags Drøftelse, da jeg første Gang maatte foredrage Hans Majestæt den. Sagen forekom strax Regjeringen tvivlsom, og for at komme til et aldeles bestemt Resultat henvendte jeg mig officielt til den høisalige Enkedronnings Hofchef og forlangte forskellige Dplysninger, som vedkom denne Sag i Almindelighed og særlig det paagjældende Punkt. Jeg skal tillade mig at oplæse det Svar, han gav med Hensyn til denne Deel af Sagen; det er kort, og da det er af væsentlig Interesse med Hensyn til det stillede Vædringsforslag, haaber jeg, at Thingets høitærede Formand ikke vil have Noget imod, at jeg oplæser det. Det lyder saaledes:

„Med Hensyn til Embedsmændenes og Betjentenes Ansættelse ved Hendes Majestæts Hof, da stete denne ifølge allerhøieste Resolution paa min“ — Hofchefens — „derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling, med Undtagelse af Staldetaten og Arbejdsclassen, som, i Lighed med hvad der er fulgt ved Hans Majestæt Kongens Hof, bleve antagne af mig, men som ikke kunde affædiges uden ved allerhøieste Resolution og de tvende Hofdamepiger og Hofdame-tjenere, der, efter en mundtlig Anbefaling af deres respective Herfæder bleve ansatte i disse Tjenester, og af dem igjen kunne affædiges, men som dog bleve opførte med fast Gage paa Hendes Majestæts Gagerement, for, som den høisalige Enkedronning, efter hvad jeg nu har erfaret, skal have yttret, at sikke dem deres Fremtid. At det har været den høisaliges Billie, at disse Personer skulle nyde Pension lige med Hoffets andre Betjente, kan ogsaa sees deraf, at da Hofdame Frøken von Buchwaldt ved sit Ægtefæls udtraadte af sin Tjeneste, blev hendes Pige, Hanssen, tillagt en aarlig Pension af 30 Rbd.“

Denne Besvarelse forekom mig ikke aldeles af-

gjørende, jeg fandt det endnu meget tvivlsomt, hvorledes Forholdet skulde opfattes; det er vist, at der efter deres Ansættelsesmaade og deres Ansættelsesvilkår er, ifølge denne officielle Erklæring af Hofchefen, en Forskiel mellem dem og de øvrige Paagjældende; hvorom der her handles, en Forskiel, der ikke kan udjævnes ved Erklæringer, der ere givne af Hans Excellence Overhofmarschallen med Hensyn til hvad der har fundet Sted ved Kongens Hof; thi her er Spørgsmaal om et bestemt Hof, og det er til den af dette Hofs Hofchef officielt afgivne Erklæring, at man i saa Henseende maa holde sig; men paa den anden Side kan det jo heller ikke nægtes, at det ved Siden deraf fremgaaer af denne Erklæring, at det kan have været den høisalige Enkedronnings Dnsse at sikke dem, ikke alene deres Fremtid ialmindelighed, men isærdeles ogsaa Pension i sin Tid, og der foreligger et Beviis derfor deri, at der er givet en Person i den Stilling en skjøndt ringe Pension, nemlig 30 Rbd. aarlig, hvilket jo ogsaa er meget mindre end det, der er foreslaaet af de to ørede Forslagsstillere: det er Halvdelen af det mindste Beløb og omtrent $\frac{1}{3}$ af de andre. Jeg fandt altsaa ikke Erklæringen i og for sig afgjørende, og under disse Omstændigheder troede jeg, at der ved Sagens Afgjørelse var Anledning til at tage Hensyn til Blomstændigheder, og navnlig ogsaa til, hvorvidt de Vedkommende havde tjent i lang Tid eller ikke, og hvorvidt de som Folge deraf kunde formodes at være ude af Stand til at forsørge sig selv i Fremtiden eller ikke. Det er fundet, at der i enkelte tidligere Tilfælde har været tillagt Hofdamepiger Pension, navnlig i et Tilfælde efter en Prindsesse, men det er ogsaa blevet oplyst, at i dette Tilfælde havde Vedkommende tjent i over 34 Aar, hvorimod de Personer, hvorom der her er Spørgsmaal, kun have tjent i en Tid af respective fra 3—7 Aar. Disse Momenter var det min Pligt ved Sagens Forelæggelse i sin Tid at oplyse for Hans Majestæt, og dette bevirkede, at man kom til det Resultat, at de ikke burde stilles i Klasse med de andre Personer; men jeg maa gjentage, at Sagen er saa tvivlsom, at, naar man af Billighedshensyn vil gaae ind paa at bevilge de omtalte Personer det fore-